

Η Τζένη Καρέζη με τον Κώστα Καζάκο στον «Οιδίποδα»

«Αίσχος» και χειροκροτήματα για τον Οιδίποδα

«ΑΙΣΧΟΣ» και αποδοκιμασίες στιγμάτισαν την χθεσινοβραδινή πρεμιέρα στην Επίδαυρο του «Οιδίποδα τυράννου» από το θίασο Καρέζη - Καζάκου, σε σκηνοθεσία Ρόμπερτ Στούρουα, πρεμιέρα η οποία τελικά καταχειροκροτήθηκε.

Η παράσταση κυλούσε ομαλά προς το τέλος της, διακοπτόμενη από χειροκροτήματα, όταν εμφανίστηκε η Άννα Μακράκη, ο εκσυγχρονισμένος θηλυκός εξάγγελος της παράστασης. Πριν όμως αρχίσει να διεκτραγωδεί την αυτοκτονία της Ιοκάστης και την αυτοτύφλωση του Οιδίποδα, έψαξε στο μαύρο τσαντάκι της, έβγαλε ένα πακέτο τσιγάρα, τράβηξε ένα και το άναψε. Ε, αυτό ήταν. Ένα βουητό ξεσηκώθηκε από τα «ορεινά» κυρίως του θεάτρου, «αίσχος» ακούστηκαν από έξαλλες φωνές, «σβήστο», «πέτα το», «εδώ είναι τραγωδία» έως και «έξω οι Ρώσοι».

Η καλή ηθοποιός κράτησε την ψυχραιμία της, διέκοψε για λίγο ώσπου να κοπάσει ο θόρυβος και συνέχισε απτόητη το μονόλογό

Ρεπορτάζ: Γ. ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΗΣ

της. «παίρνοντας» με το μέρος της το κοινό που στο τέλος την χειροκρότησε θερμά!

Ο Ρόμπερτ Στούρουα έστησε στην Επίδαυρο μια νεωτερική παράσταση, δυνατή, εξπρεσιονιστική, χωρίς πάντως τους εξτρεμισμούς της προπερσινής «Ηλέκτρας», κεντώντας πάνω σ' ένα ισχυρό μουσικό καμβά την έντονα προσωπική άποψή του πάνω στην τραγωδία του Σοφοκλή.

Το σκηνικό ήταν μια λιτή κατάλευκη πρόσοψη με μια μεγάλη δίφυλλη πόρτα, πλαισιωμένη με δύο γιγαντιαίες σιδερένιες σκαλωσιές. Μπροστά ένα πατάρι μ' ένα ανάκλιτρο, όλα λευκά εκτός από το κατακόκκινο ερεισίνωτο του ανακλίντρου.

Η ορχήστρα στρωμένη με χώμα και μ' ένα «πέτρινο» τραπέζι στο κέντρο της.

Η παράσταση άνοιξε με τρία εκκωφαντικά χτυπήματα του γκογκ, ο χορός ντυμένος διαχρονικά όρμησε στην ορχήστρα και μετά ο Οιδίποδας - Κώστας Καζάκος - μ' ένα γαλάζιο φαρδύ ρούχο και με το πρόσωπο βαμμένο κάτασπρο, ένας ακόμα στη σειρά των μεγάλων τραγικών κλόουν του Στούρουα - Ριχάρδος Γ', Ληρ, Αζντάκ.

Με πρόσωπα βαμμένα άσπρα ήταν και ο Κρέοντας και ο Τειρεσίας. Ανάμεσά τους παίχτηκε το παιχνίδι της εξουσίας, όπως το είδε ο Στούρουα.

Παρούσα διαρκώς μια γυναικεία φιγούρα με σύγχρονα ρούχα που φορούσε τότε τότε μάσκα και καθόνταν σ' ένα ξύλινο τραπέζι υποβολείου στην περιφέρεια της ορχήστρας. Ήταν η Άννα Μακράκη που μετεξελίχθη στον εξάγγελο, σε πέτρα του σκανδάλου. Ο χορός έντονα εξατομικευμένος, φορούσε κατάστηθα κόκκινες τιράντες, ο άγγελος - με περούκα και λιθρέα - και ο θεράπων με μαύρο μπουά θύμιζαν σαιξπηρικούς τρελούς, η Ιοκάστη - Τζένη Καρέζη - εμφανίστηκε μ' ένα ένδυμα πράσινο στο χρώμα της θάλασσας - και μια αγκαλιά φρέσκα λουλούδια που σκόρπισε στην ορχήστρα.

Η παράσταση έκλεισε με το περιφερόμενο στέμμα στο κεφάλι του ντυμένου πια με το γαλάζιο ρούχο της εξουσίας, Κρέοντα, και με θερμά χειροκροτήματα από το κοινό που είχε γεμίσει κατά 80% το θέατρο, χειροκροτήματα που σκίασαν μερικά πνιγμένα «αίσχος» που ακούστηκαν.

Ο Οιδίποδας του Ρόμπερτ Στούρουα επανέφερε στην Επίδαυρο πέντε χρόνια μετά την «Άλκηστη» του Γιάννη Χουβαρδά και την «Αντιγόνη» του Γιώργου Ρεμούνδου, το «έθιμο» της αποδοκιμασίας.